

Silvertonkruin
Gemeenskapskerk

Gewortel in Christus. Vernuwe deur die Gees.

VAN EREDIENS TOT EREDIENS

Die kwaad kry nie die laaste woord nie

Sewe dae om kwaad eerlik te benoem, vergelding aan God oor te laat en die goeie te dien

13-19 September 2026

Sestiende Sondag van Koninkrykstyf

Genesis 50:15-21 | Psalm 103:(1-7), 8-13 | Romeine 14:1-12 | Matteus 18:21-35

'Julle het kwaad teen my beplan, maar God het dit vir iets goeds in gedagte gehad.'

Genesis 50:20

Hoe om hierdie week te gebruik

God se voorsienigheid verander nie kwaad in iets onskuldigs nie. Dit getuig dat kwaad nie oor die finale betekenis van ons lewe beskik nie: die God van Josef en van die kruis werk na lewe toe.

Hierdie gids is veral vir individuele volwasse gebruik saamgestel, maar kan ook met 'n eggenoot, vriend of geloofsgroep gedeel word. Lees die aangeduide Skrifgedeelte stadig. Jy hoef nie elke vraag af te handel nie. Kies die vraag wat jou eerlik laat stilstaan, voer die eenvoudige geloofshandeling uit en sluit met die gebed af. Die doel is nie om sewe lesse te voltooi nie, maar om jou hele lewe weekliks onder God se Woord te plaas.

DIE GEESTELIKE REIS DEUR DIE WEEK

SO Luister Waar ou vrees praat	MA Benoem Kwaad bly kwaad	DI Laat los Nie in God se plek nie	WO Hoop God werk na lewe toe
DO Vergewe Laat die telkaart los	VR Verwelkom Verskil sonder veragting	SA Versorg Woorde en daade vir die hart	

Die evangelie vra nie dat ons kwaad ontken nie. Dit leer ons om waarheid te praat, persoonlike vergelding los te laat, geregtigheid en veilige grense ernstig te neem en God se lewegewende werk te dien.

'N EENVOUDIGE RITME

1	Lees	Lees die Skrifgedeelte stadig, verkieslik hardop.
2	Luister	Let op wat jou troos, ontstel, uitdaag of laat weerstand bied.
3	Dink	Kies een oop vraag en antwoord eerlik, sonder 'n netjiese geloofsantwoord.
4	Leef	Voer die konkrete geloofshandeling uit as antwoord op God se genade.
5	Bid	Staan persoonlik voor God met jou waarheid, nood en hoop.

SONDAG

Wanneer ou vrees terugkeer

LEES VANDAG

Genesis 50:15-21 | Lees ook Genesis 37:18-28 en 45:1-15

OORDENKING

Genesis eindig nie met 'n maklike familiefoto nie. Jakob is dood en begrawe. Sy seuns is terug in Egipte, waar hulle broer Josef oor voedsel, grond en politieke mag beskik. Jare tevore het hulle hom uit jaloerie verkoop, vir hulle vader gelieg en Josef se lewe in slawerny en gevangenskap laat beland. Josef het hulle reeds in Genesis 45 omhels en die familie tydens die hongersnood versorg. Tog kom die ou vrees ná hulle vader se dood terug: Miskien het Josef net vir Jakob se onthalwe gewag voordat hy wraak neem.

Die vrees wys hoe lank skuld en gebroke vertroue in 'n familie kan bly leef. Sewentien jaar van versorging in Egipte het nie vanself die verlede stilgemaak nie. Die Ou-Testamentikus Cameron B. R. Howard merk op dat vreedsame saamleef nie noodwendig dieselfde as herstelde vertroue is nie. Wanneer 'n ouer sterf, 'n leier aftree, 'n besigheid van eienaar verander of 'n span herstruktuer, kan mense skielik vra: Wat beskerm ons nou teen wat lank onder die oppervlak lê?

Die broers se vrees is ook 'n spieël van hulle eie verlede. Omdat hulle self met bedrog en geweld opgetree het, verwag hulle dat Josef mag op dieselfde manier sal gebruik. Ons doen dit ook: ons lees ons eie begeerte om terug te kry in 'n ander se stilte in; of ons hoor in elke kort boodskap 'n oordeel wat nog nie uitgespreek is nie. Skuld kan werklike gevaar raaksien, maar dit kan ook elke oop hand as 'n toe vuil vertolk.

Josef se reaksie is nie 'n koel regsverklaring nie. Hy huil. Sy trane wys dat vergifnis nie gevoelloosheid is nie. Die verhouding, die verlies en die broers se onvermoë om sy genade te vertrou, raak hom diep. Daarna sê hy twee maal: 'Moenie bang wees nie.' Genade word hier herhaal omdat mense dit soms meer as een keer moet hoor voordat hulle dit kan ontvang.

Die evangelie loop reeds deur hierdie slot van Genesis. God gee nie 'n familie prys omdat hulle genesing onvoltooid is nie. In Christus kom God juis na mense wat nog bang, skuldig en wantrouig is. Ou vrees bewys nie dat genade misluk het nie; dit wys waar waarheid, geduld en betroubare liefde nog versorg moet word.

Ou vrees bewys nie dat genade misluk het nie; dit wys waar waarheid en vertroue nog versorg moet word.

MAANDAG

Kwaad bly kwaad

LEES VANDAG

Genesis 50:16-20 | Lees ook Psalm 103:6-10

OORDENKING

Die broers stuur 'n boodskap wat hulle aan Jakob toeskryf: Josef moet tog 'die misdaad' en 'die sonde' vergewe waardeur hulle hom kwaad aangedoen het. Die vertelling sê nie of Jakob werklik dié opdrag gegee het nie. Hulle woorde kan opregte skulderkenning wees, maar ook nog 'n poging om deur hulle gestorwe vader beheer oor Josef se reaksie te kry. Die teks laat daardie ongemak staan. Selfs wanneer mense om vergifnis vra, kan vrees, berou en selfbeskerming deurmekaar wees.

Wat wel duidelik is, is die taal waarmee die daad benoem word: misdaad, sonde, kwaad. Josef antwoord nie: 'Dit was eintlik niks' of 'Alles het presies gebeur soos dit moes' nie. Hy sê: 'Julle het kwaad teen my beplan.' Die Hebreeuse teks gebruik dieselfde werkwoord vir wat die broers beplan het en wat God vir goed in gedagte gehad het, maar die bedoeling is nie dieselfde nie. Hulle mik na skade; God werk na lewe. God se goeie werk maak hulle kwaad oorwinbaar, nie onskuldig nie.

Die Gereformeerde teoloog Cornelius Plantinga beskryf sonde as die skuldige verbreking van shalom, God se bedoeling van heelheid, vrede en bloei. Dit help ons om nie slegs na 'n reël wat oortree is te vra nie, maar ook: Watter vertrouwe, liggaam, huishouding, reputasie of gemeenskap is beskadig? Josef se verkoop as slaaf het hom, sy vader en die hele familie se vrede verwoes. Die woord 'kwaad' neem daardie werklikheid ernstig.

In ons eie gesprekke verklein ons skade maklik met frases soos: 'Daar was foute aan albei kante', 'Dit was net 'n grap' of 'As jy seergekry het, is ek jammer.' Só 'n verskoning beskerm die spreker en laat die ander met die volle gewig sit. 'n Eerlike belydenis noem die daad, die uitwerking en my verantwoordelikheid sonder om dadelik 'n 'maar' by te voeg. Dit kan oor geld, 'n leuen, vernederende taal, 'n gebreekte belofte of die misbruik van mag gaan.

Die kruis bevestig hierdie waarheid. God red ons nie deur sonde onbelangrik te verklaar nie, maar deur in Christus die werklike koste daarvan te dra en die mag daarvan te breek. Daarom kan ons kwaad sonder versagting benoem en tog glo dat dit nie die laaste woord kry nie.

God se goeie bedoeling maak die kwaad oorwinbaar; dit maak die kwaad nooit onskuldig nie.

- Watter versagtende woord of 'maar' gebruik jy om jou aandeel in skade kleiner te laat lyk?
- As jy die uitwerking op die ander mens moes benoem, en nie net jou bedoeling nie, wat sou jou belydenis anders laat klink?

Skrif 'n vierledige belydenis: 'Ek het...', 'Dit het waarskynlik...', 'Ek gaan dit nie verskoon met...' en 'Die eerste herstelstap wat ek kan aanbied, is...'. Deel dit slegs wanneer dit verantwoordelik en veilig is. Moenie vergifnis of 'n onmiddellike antwoord as betaling vir jou eerlikheid eis nie.

Heilige God, U noem kwaad by sy naam en gee my tog nie aan wanhoop prys nie. Ontbloot die woorde waarmee ek skade verklein of verantwoordelikheid verskuif. Gee my die nederigheid om sonder verskoning te bely, die moed om herstel aan te bied en die geloof om my skuld aan Christus se genade toe te vertrou. Amen.

DINSDAG

Nie in God se plek nie

LEES VANDAG

Genesis 50:18-19 | Romeine 14:10-12

OORDENKING

Josef se broers val voor hom neer en bied hulleself as sy slawe aan. Die ironie is skerp: hulle het hom verkoop om te voorkom dat hulle voor hom buig, en nou lê hulle uit eie beweging aan sy voete. Josef het genoeg politieke en ekonomiese mag om hulle vrees waar te maak. Juis op daardie oomblik vra hy: 'Is ek in God se plek?'

Die vraag beteken nie dat Josef geen morele oordeel oor hulle daad mag uitspreek nie. In die volgende sin noem hy dit kwaad. Dit beteken ook nie dat oortreders nooit aanspreeklik gehou mag word nie. Die Bybel gee ruimte vir getuies, regspraak en die beskerming van kwesbares. Josef weier iets anders: om homself as die finale regter te vestig, hulle bestaan tot hulle misdaad te reduceer en sy mag vir persoonlike vergelding te gebruik.

Johannes Calvyn sien in Josef se vraag 'n middel waardeur woede begrens word. Wanneer Josef God se reg oor homself en sy broers erken, word hy nie net vry om te vergewe nie, maar ook om goed te doen. Vergelding hou op om sy roeping te bepaal. Hy hoef nie die verlede te ontken nie; hy hoef net nie God se stoel oor te neem nie.

Romeine 14 stel dieselfde grens aan 'n gemeente wat mekaar veroordeel: ons sal almal voor God se regterstoel staan. Dit maak ons nie moreel onverskillig nie; dit maak ons nederig. Ek kan 'n onreg benoem, 'n formele klagte lê, 'n grens stel of vergoeding vra sonder om die ander mens deur skinder, vernedering of eindelose straf te probeer vernietig. In ernstige gevalle kan liefde juis vereis dat die regte owerheid, werkgewer of beskermingsproses betrek word.

Kyk hoe maklik vergelding in gewone lewe wegkruip: 'n huweliksmaat word met stilte gestraf; 'n kollega word van inligting uitgesluit; kinders word as boodskappers gebruik; 'n familielid se fout word by elke nuwe rusie herhaal. Ons noem dit soms geregtigheid, maar dit kan 'n poging wees om die ander onder ons beheer te hou.

Christus bevry ons van daardie stoel. Die Een aan wie oordeel behoort, het self die plek van sondaars ingeneem. Daarom kan ons verantwoordelik optree en tog die finale rekening aan God oorlaai.

Om vergelding los te laat is nie om kwaad gering te ag nie; dit is om die Regterstoel aan God terug te gee.

DINSDAG - VERVOLG

Nie in God se plek nie

GESELS OF DINK HIEROOR

- Watter straf hou jy tans informeel aan die gang deur stilte, uitsluiting, skinder of die herhaling van 'n ou fout?
- Watter deel behoort werklik aan jou verantwoordelikheid, en watter deel probeer jy beheer asof jy in God se plek staan?

LEEF DIT VANDAG

Trek twee sirkels. Skryf in die eerste: 'My verantwoordelike stap' en in die tweede: 'God se oordeel en die ander se antwoord'. Plaas jou bekommernisse in die regte sirkel. Doen vandag een stap uit die eerste en noem in gebed een saak wat jy uit jou hande laat gaan.

GEBED

Regverdige en barmhartige God, U alleen ken elke hart en elke volle verhaal. Bewaar my daarvan om u plek deur wraak, beheer of veragting in te neem. Gee my wysheid om onreg verantwoordelik aan te spreek, kwesbares te beskerm en gepaste grense te stel. Maak my hande oop vir die oordeel wat ek aan U moet teruggee. Amen.

ONS NOTAS EN GEBEDSAKE

WOENSDAG

God werk na lewe toe

LEES VANDAG

Genesis 50:20 | Eksodus 14:19-31 | Psalm 114 | Nederlandse Geloofsbelydenis, Artikel 13

OORDENKING

Genesis 50:20 hou twee bedoelings in een geskiedenis langs mekaar: 'Julle het kwaad teen my beplan, maar God het dit vir iets goeds in gedagte gehad.' Die broers bly verantwoordelik vir wat hulle wou doen. God is nie 'n groter weergawe van hulle, met dieselfde plan en net meer mag nie. Hulle bedoeling was om 'n broer uit die weg te ruim; God se bedoeling word aan die vrug herken: 'om 'n groot volk aan die lewe te hou.'

Hier raak Genesis aan die hart van Gereformeerde geloof in God se voorsienigheid. Artikel 13 van die Nederlandse Geloofsbelydenis sê tegelyk dat God die skepping regeer en dat Hy nie die Outeur van sonde is of daarvoor beskuldig kan word nie. Die belydenis waarsku ook teen nuuskierige verklarings wat verder gaan as wat God openbaar. Voorsienigheid is nie 'n netjiese antwoord op elke 'Waarom?' nie. Dit is die troos dat toeval, menslike kwaad en chaos nie die Here se sorg kan ontwapen nie.

Die Heidelbergse Kategismus noem dit God se 'vaderlike hand' en beskryf die vrug daarvan as geduld in teenspoed, dankbaarheid in voorspoed en vertroue vir die toekoms. Let op: die troos lê nie daarin dat lyding skielik goed genoem word nie, maar dat niks ons uit die Vader se hand kan ruk nie. Partykeer, soos Josef, sien ons later 'n lewegewende uitkoms. Dikwels bly die groter patroon vir ons verborge.

Daarom moet ons versigtig wees met die sin: 'Alles gebeur vir 'n rede.' Josef, die mens wat die kwaad gely het, gee self taal aan God se werk. Ons mag nie van buite af 'n ander se trauma verklaar of 'n slagoffer met voorsienigheid stilmaak nie. Beter woorde is: 'Wat gebeur het, was nie goed nie. God het jou nie verlaat nie. Ek sal saam met jou na die volgende veilige, lewegewende stap soek.'

Eksodus 14 en Psalm 114 wys die rigting van God se werk: Hy hoor slawe, begrens Farao se mag en maak 'n pad na vryheid. Voorsienigheid is dus nooit 'n verskoning om onderdrukking passief te aanvaar nie. Aan die kruis doen mense die kwaadste moontlike ding aan Jesus; in die opstanding maak God juis daaruit die deur na lewe oop. Die kwaad word nie goedgepraat nie. Dit word oorwin.

Voorsienigheid sê nie alles wat gebeur is goed nie; dit sê geen kwaad kan God verhinder om na lewe toe te werk nie.

God werk na lewe toe

- Watter gebeurtenis in jou lewe kan jy nie eerlik 'goed' noem nie, en waar sien jy tog 'n klein teken dat God na lewe toe werk?
- Wanneer het 'n maklike verklaring oor God se plan jou, of iemand naby jou, eerder stilgemaak as vertroos?

Verdeel 'n bladsy in twee: 'Dit was kwaad of verlies...' en 'Hier sien of hoop ek op lewe...'. Jy mag die tweede deel oop laat. Skryf onderaan net een gebed: 'Vader, hou my vas en wys my die volgende lewegewende stap.'

Vader, u paaië is groter as my begrip. Bewaar my daarvan om kwaad goed te noem of ander se lyding met maklike antwoorde toe te maak. Dankie dat geen mag, verlies of menslike plan U kan verhinder om lewe te bring nie. Hou my in u vaderlike hand en maak my 'n medewerker van bevryding, herstel en hoop. Amen.

DONDERDAG

Vergifnis sonder telkaart

LEES VANDAG

Matteus 18:21-35 | Genesis 50:17-21 | Heidelbergse Kategismus, Vraag en Antwoord 126

OORDENKING

Petrus se voorstel klink ruim: sal sewe keer genoeg wees om dieselfde broer te vergewe? Jesus antwoord met 'sewe-en-sewentig keer'. Dit is nie 'n hoër limiet waarna ons noukeuriger moet tel nie. Die getal herinner aan Lameg se grootspraak in Genesis 4:24, waar wraak sewe-en-sewentigvoudig eskaleer. Jesus draai die patroon om: sy gemeenskap word nie deur vermenigvuldigde vergelding nie, maar deur ruim vergifnis gekenmerk.

Die gelykenis maak die verskil sigbaar. Een dienaar se skuld van tienduizend talente is doelbewus onbetaalbaar; die koning skeld dit uit ontferming kwyd. Kort daarna gryp dieselfde dienaar 'n mededienaar aan die keel oor 'n veel kleiner skuld. Daardie skuld is nie denkbeeldig nie, maar die genade wat hy ontvang het, moes sy manier van rekening hou verander het. Hy wil kwytskelding ontvang en terselfdertyd die ander deur sy skuld beheer.

Die Heidelbergse Kategismus verbind hierdie gelykenis met die Ons Vader. In Vraag en Antwoord 126 bid gelowiges om vergifnis op grond van Christus se bloed en verklaar hulle dat God se genade hulle vasbeslote maak om die naaste te vergewe. Ons vergifnis koop dus nie God s'n nie. Dit is die vrug en bewys van genade wat ons reeds as onbetaalbare gawe ontvang.

Genesis 50 wys hoe nodig hierdie genade herhaal kan word. Josef het sy broers reeds vroeër ontvang, maar hulle vrees en die herinnering aan hulle skuld kom terug. Vergifnis is soms 'n besluit wat weer voor God bevestig moet word wanneer die geheue, 'n nuwe konflik of 'n herdenking die ou rekening heropen.

Tog is vergifnis nie dieselfde as vergeet, onmiddellike vertroue of verpligte versoening nie. Miroslav Volf se werk oor versoening help om te onderskei: vergifnis breek die vyandskap se houvas, maar vriendskap en vertroue vra ook waarheid, berou, veiligheid en tyd. Waar daar mishandeling, bedrog of voortgaande gevaar is, kan 'n mens persoonlike wraak loslaat en steeds afstand hou, hulp kry, 'n saak rapporteer en beskerming soek. Niemand mag Jesus se woorde gebruik om 'n slagoffer terug in gevaar te dwing nie.

Om te vergewe is om op te hou om die ander se skuld as 'n wapen in jou hand te hou. Dit maak ruimte vir God se oordeel en, waar moontlik, vir 'n nuwe toekoms.

Vergifnis skeur die telkaart op; dit kanselleer nie waarheid, veilige grense of verantwoordelike herstel nie.

Vergifnis sonder telkaart

- Watter ou skuld tel jy telkens weer by elke nuwe gesprek op, sodat die ander mens nooit uit die verlede kan kom nie?
- Waar verwar jy vergifnis met onmiddellike vertroue, en watter waarheid, grens of herstelproses is nog nodig?

Skryf een naam of saak bo-aan 'n bladsy en voltooi: 'Vandag gee ek my reg op persoonlike vergelding aan God terug.' As die skade voortduur, voeg by: 'Die veilige grens of aanspreeklikheidstap wat ek nou neem, is...'. Bid voordat jy enige kontak maak.

Here Jesus, U het my onbetaalbare skuld uit genade gedra. Bevry my van die telkaart waarmee ek ander vasbind en myself vergiftig. Leer my om uit u kwyskelding te leef. Gee my ook wysheid om vergifnis nie met ontkenning te verwar nie, en moed om waarheid, veiligheid en verantwoordelike herstel te dien. Amen.

VRYDAG

Verskil sonder veragting

LEES VANDAG

Romeine 14:1-12 | Genesis 50:19-20

OORDENKING

Nie elke konflik is 'n Genesis 50-konflik nie. Josef se broers het werklik kwaad gedoen. In Romeine 14 gaan dit egter oor gelowiges wat verskillend oor kos en besondere dae oordeel. Sommige onthou sekere gebruike as deel van getrouheid; ander beleef in Christus groter vryheid. Die gevaar is tweerigtingverkeer: die een groep verag die ander as oningelig, en die ander veroordeel hulle as ontrou.

Paulus besleg nie elke praktyk in hierdie gedeelte nie. Hy plaas albei groepe onder 'n dieper waarheid: 'God het hom aangeneem'; elkeen leef vir die Here; elkeen sal aan God rekenskap gee. 'Wie is jy om oor iemand anders se huiskneg te oordeel?' klink baie soos Josef se vraag: 'Is ek in God se plek?' Ons eenheid rus nie daarin dat almal my gewete, styl of voorkeur oorneem nie, maar dat Christus Here van ons almal is.

Johannes Calvyn skryf in sy uitleg van Romeine 14 dat groter insig nooit gegee word sodat die 'sterke' die ander kan onderdruk nie, maar sodat hy of sy die swakke kan dien. Hy voeg 'n belangrike onderskeid by: ons mag dade aan God se Woord toets, maar ons mag nie die hele persoon aan ons eie maatstaf onderwerp asof ons sy of haar meester is nie.

Hier het ons fyn onderskeiding nodig. Valse vrede noem soms duidelike onreg bloot 'n verskil van mening'. Valse ywer noem weer elke verskil in politiek, opvoeding, aanbiddingstyl, kultuur of huishoudelike keuse 'sonde'. Genesis 50 en Romeine 14 beskerm ons teen albei. Kwaad moet eerlik benoem word; sake van gewete moet sonder veragting gedra word.

In 'n Suid-Afrikaanse werkspan, familie of gemeente is verskil selde net abstrak. Taal, geskiedenis, klas, ras en toegang tot mag beïnvloed wie maklik gehoor word. Verwelkoming beteken daarom meer as: 'Jy mag hier wees solank jy soos ons word.' Dit maak ruimte om te luister, om eie gemak te beperk en om 'n ander se opregte gehoorsaamheid raak te sien, selfs waar ons nie dieselfde besluit neem nie.

Die vraag vir vandag is nie of jy geen oortuiging mag hê nie. Dit is of jou oortuiging die vorm van Christus se gasvryheid aanneem.

Waar God iemand ontvang het, mag my verskil nie in veragting verander nie.

Verskil sonder veragting

- Watter saak het jy dalk verkeerd geklassifiseer: duidelike skade wat aanspreeklikheid vra, of 'n gewetensverskil wat geduld vra?
- Hoe sal jou taal verander as jy onthou dat die persoon met wie jy verskil aan Christus behoort, nie aan jou nie?

Skrif voor 'n moeilike gesprek vier opskrifte: 'Kern van die evangelie', 'Duidelike Skrifgrens', 'Gewete of voorkeur' en 'Wat ek nog nie verstaan nie'. Plaas die saak so eerlik moontlik. Vra daarna vir die ander persoon een opregte vraag voordat jy jou standpunt verduidelik.

Here van lewendes en dooies, dankie dat U my ontvang het voordat ek alles reg verstaan het. Bewaar my van veragting, vinnige etikette en die behoefte om ander aan my gewete te onderwerp. Gee my helderheid waar kwaad benoem moet word en ruimheid waar gelowiges eerlik verskil. Maak ons gemeenskap 'n plek waar Christus, nie ons eendersheid nie, die middelpunt is. Amen.

SATERDAG

Praat tot die hart

LEES VANDAG

Genesis 50:21 | Psalm 103:8-13

OORDENKING

Josef eindig nie by wat hy nie sal doen nie. Hy sê nie net: 'Ek sal julle nie straf nie.' Hy belowe: 'Ek self sal julle en julle afhanklikes van kos voorsien.' Daarna troos hy hulle en praat mooi met hulle. Die Hebreeuse uitdrukking beteken letterlik dat hy 'tot hulle hart' praat. Sy woorde en sy gebruik van mag begin die ruimte skep waarin vrees kan bedaar.

Johannes Calvyn merk treffend op dat Josef se verstaan van God se voorsienigheid hom nie slegs tot vergifnis bind nie, maar tot weldaad. Omdat God Josef se posisie gebruik het om mense aan die lewe te hou, sou wraak beteken dat hy teen die lewegewende doel van sy roeping werk. Genade word dus ekonomies en prakties: kos vir die mense wat hom kwaad aangedoen het en vir die kinders wat nie daaraan skuldig was nie.

Psalm 103 gee die patroon agter Josef se optrede. Die Here is barmhartig en genadig, lankmoedig en vol troue liefde. Hy behandel ons nie volgens ons sondes nie. Tog sê dieselfde psalm dat God reg en geregtigheid doen vir almal wat verdruk word. Barmhartigheid en geregtigheid is nie vyande nie. God se vergifnis herstel mense tot lewe en beskerm die menswaardigheid wat sonde breek.

Daarom word versoening geloofwaardig wanneer woorde hande en voete kry. 'Ek is jammer' kan vra dat 'n bedrag terugbetaal, 'n verkeerde verslag reggestel, krediet in dieselfde vergadering herstel of 'n nuwe werkgrens konsekwent gerespekteer word. In ons land, waar die nalatenskap van onreg steeds ongelyke toegang en kwesbaarheid vorm, klink versoening hol wanneer die mense met hulpbronne niks aan die ander se werklike lewensruimte wil verander nie.

Josef se vrye weldaad is egter nie 'n nuwe wet wat die verwonde persoon verplig om die oortreder te onderhou nie. Ons plekke verskil. As jy skade gedoen het, vra watter herstel jy kan dra. As jy skade gely het, kies vry en veilig wat jy kan aanbied; 'nee' en afstand kan ook verantwoordelik wees. As jy 'n omstander of leier is, gebruik jou invloed om kwesbares te beskerm en herstel moontlik te maak.

Môre kom ons weer na die erediens. Ons bring die kwaad wat ons nie kan ontken nie, die vergifnis wat nog geoefen word en die herstel wat onvoltooid bly. Christus praat vrede tot ons hart en gee Homself vir die lewe van die wêreld. Daarom het kwaad nie die laaste woord nie.

Versoening word geloofwaardig wanneer woorde van genade hande, voete en brood kry.

SATERDAG - VERVOLG

Praat tot die hart

GESELS OF DINK HIEROOR

- Watter woorde van verskoning of vergifnis wag nog vir 'n sigbare, konkrete daad?
- Wie het nie net 'n verklaring nie, maar herhaalde betroubare woorde nodig voordat vrees kan bedaar?
- Wat wil jy môre na die erediens bring wat jy nie self kan voltooi of herstel nie?

LEEF DIT VANDAG

Kies een van drie stappe: praat een eerlike, sagte sin 'tot die hart'; doen een konkrete herstelhandeling; of lees Psalm 103:8-13 stadig oor iemand vir wie vergifnis moeilik is. Skryf daarna neer watter volgende stap ná vandag nodig bly.

GEBED

Barmhartige Vader, U behandel my nie volgens my sonde nie, maar dra my in Christus met ontferming. Laat u genade sigbaar word in my woorde, my begroting, my tyd en my gebruik van mag. Wys my waar ek moet herstel, waar ek veilig moet begrens en waar ek geduldig moet bly. Praat vrede tot my hart en maak my 'n dienaar van u lewe. Amen.

ONS NOTAS EN GEBEDSAKE

Teologiese klankbord: Gordon J. Wenham, Genesis 16-50; Victor P. Hamilton, The Book of Genesis: Chapters 18-50; Walter Brueggemann, Genesis; Johannes Calvin, Kommentaar op Genesis en Kommentaar op Romeine; Cornelius Plantinga Jr., Not the Way It's Supposed to Be; Miroslav Volf, Exclusion and Embrace; Nederlandse Geloofsbelijdenis, Artikel 13; Heidelbergse Kategismus, Sondae 9-10 en 51; Margaret Odell, Cameron B. R. Howard en Neal Walls se eksegetiese bydraes oor Genesis 50; Emmanuel O. Nwaoru, 'Genesis 50:15-21 and Its Challenges to the Reconciliation Process in Africa'.